

10 juni
día de corpus
christie

Om 9 uur wordt er op de deur van onze kamer geloopt.
De paroque, José María, komt afscheid nemen. Vanacht hebben we
tot 2 uur zitten praten en drinken. Brandy, warme melk, wijn
etc. Gewoon langnatafelen en praten over het geloof, de
moderne media en zelfs een stevige discussie over het celibaca.
Nogmaals 's nachts nu, de herke berichtigen. De lampen staan goed
gericht op het mooie beeldhouwwerk op de sarcofaag van Juan.

Hierop staat zijn levensverhaal afgebeeld. San Juan zou op de
terugweg van zijn bedevaart naar Jeruzalem, op zee in een storm
terecht zijn gekomen. Hij bad tot de heilige Nicolaas en beloofde hem
een kerk te bouwen als hij de tocht overleefde zou. In een door
rovers onveilig gemaakt gebied bouwde hij de beloofde kerk, en
nog een hospitaal en verbeterde hij de wegen en bruggen.

José María heeft ons verteld dat er aanwijzingen zijn dat San Juan
en San Domingo de Calzada samengewerkt zouden hebben.

José María schudt ons de hand. We mogen alles meenemen en
dan vertrekken. Of we de deur willen sluiten. Of we terugkomen
op de fiets, met vrienden of om te shopen, in de winter, het
is allemaal best. "Muchas Gracias!"

Een stuk van een man, maar helemaal volgen kunnen
we hem niet. Zowel zijn Spaans niet als zijn leven, gedachten,
en bedoelingen.

Langzaam staan we op. María zet de melk voor de koffie op.
Gerommel aan de deur. Een ^{op}slag heeft ze maar nodig: pelgrims,
hele echte, met schelp, stok, hoed en baard. Of ze te eten wilde
wrijven want ze zijn hongerig ontbijt over de pas getrokken.

"Natuurlijk". 't Frans praten gaat wel erg moeizaam. En
mae dat ze zijn. We verwennen ze met eieren, tomaten en
bacon. Ze zijn het aan't eten, weer gerommel aan de deur.
Weer een pelgrim, maar met de auto. Een reisleider die het
pelgrimste paard wat makkelijker maakt. Telt dus niet mee.
Henri Roque verdwijnt weer, als we hem vertellen dat
overnachten hier geen punt is.

Rustig eten we verder, en we wachten na de koffie
buiten op het bankje tot José María terugkomt. Duurt
nogal lang. Dan de Jerez er maar bij gehaald en